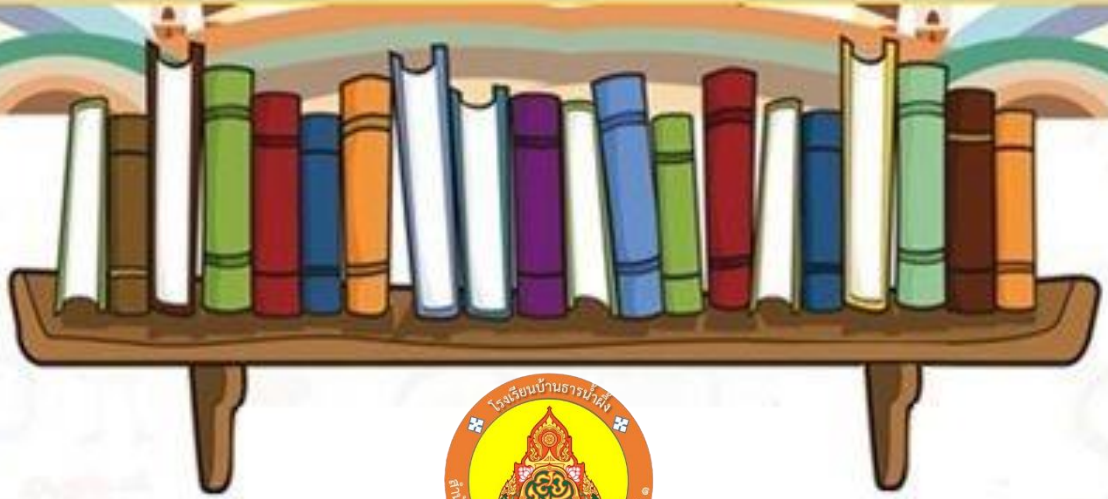

เอกสารการวิเคราะห์นักเรียนรายบุคคล

ด้านการอ่าน การเขียน

และการคิดคำนวณ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ๖

โรงเรียนบ้านธารน้ำผึ้ง

คำนำ

เอกสารการวิเคราะห์นักเรียนรายบุคคล ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕ ของโรงเรียนบ้านธารน้ำผึ้ง จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยการวิเคราะห์นักเรียน เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดก่อนเริ่มทำการสอน ครูผู้สอนผู้สอนทุกคนต้องมีความเข้าใจว่านักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน ถูกหล่อหลอมจนเกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ แตกต่างกันไป การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มจะช่วยให้ครูผู้สอนมีข้อมูลที่สำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ตามความต้องการ ความถนัด ความสนใจการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ครูผู้สอนผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนอย่างชัดเจนจะช่วยให้เข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม พัฒนาหรือป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การวิเคราะห์นักเรียนเพื่อศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลจึงมีความจำเป็นและสำคัญมาก ผู้บริหารสถานศึกษา ได้มีนโยบายให้ครูผู้สอนผู้สอนได้จัดทำแบบวิเคราะห์นักเรียน เพื่อรวบรวมเป็นเล่มนี้ขึ้นเพื่อวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล ก่อนดำเนินการสอนในปีการศึกษา ๒๕๖๕ ซึ่งข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์นักเรียนในครั้งนี้มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณคณะทำงานที่ร่วมกันดำเนินการในการจัดทำเอกสารการวิเคราะห์นักเรียน ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้พัฒนานักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพของตนเองต่อไป

โรงเรียนบ้านธารน้ำผึ้ง

สารบัญ

คำชี้แจง	๑
แนวคิด วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิเคราะห์นักเรียน	๒
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่าน การเขียน)	
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๕
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๙
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๑๒
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๙
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๒๖
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๓๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (การคิดคำนวณ)	๓๘
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๓๙
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๔๑
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๔๔
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๔๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (การอ่าน การเขียน)	๔๙
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๕๐
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๕๒
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๕๓
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๕๕
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๕๗
-ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๙
ภาคผนวก	๖๐

คำชี้แจง

แบบวิเคราะห์นักเรียนเล่มนี้จัดทำขึ้น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับศึกษาวิเคราะห์ แยกแยะนักเรียน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างบุคคล เกี่ยวกับความพร้อมด้านความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ก่อน ที่จะให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้วิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ๆ ของแต่ละระดับชั้น ตลอดทั้งศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความพร้อมด้านพฤติกรรม และองค์ประกอบความพร้อมด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
๒. ความพร้อมด้านสติปัญญา
๓. ความพร้อมด้านพฤติกรรม
๔. ความพร้อมด้านร่างกาย
๕. ความพร้อมด้านสังคม

การวิเคราะห์นักเรียนมีการดำเนินการ ดังนี้

๑. เก็บรวบรวมข้อมูลในวิชาที่ต้องการวิเคราะห์จากครูผู้สอนคนเดิมในปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือจัดสร้างเครื่องมือ แบบทดสอบวิชานั้น ๆ ขึ้นใหม่แล้วนำมาใช้ทดสอบนักเรียนทุกคน
๒. นำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ หรือแยกแยะตามความเป็นจริง พร้อมจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง (หรือผ่านเกณฑ์) และกลุ่มที่ต้องปรับปรุงแก้ไข
๓. การวิเคราะห์นักเรียนจะพิจารณาทั้งความพร้อมด้านความรู้ความสามารถ สติปัญญา และความพร้อมด้านอื่น ๆ ของนักเรียนควบคู่กันไปด้วย
๔. สำหรับนักเรียนที่มีความพร้อมต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ครูผู้สอนจะรีบดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้มีความพร้อมดีขึ้นก่อน จึงค่อยดำเนินการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นที่จะทำการสอน ส่วนความพร้อมด้านอื่น ได้พยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในลำดับต่อไป

แนวคิด วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิเคราะห์นักเรียน

๑.แนวคิดในการวิเคราะห์นักเรียน

- ๑) การจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักเรียนควรมีความพร้อมที่ดีในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นก่อนจะเริ่มดำเนินการสอนวิชาใด ๆ ควรมีการศึกษาวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับ
 - ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์
 - ความพร้อมด้านสติปัญญา
 - ความพร้อมด้านร่างกาย
 - ความพร้อมด้านสังคม
- ๒) ก่อนจะเริ่มดำเนินการจัดการเรียนรู้วิชาใด ผู้สอนควรศึกษาวิเคราะห์นักเรียนให้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละด้าน หากพบนักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องด้านใดควรปรับปรุงแก้ไขให้มีความพร้อมที่ดีขึ้นก่อน
- ๓) การเตรียมความพร้อม หรือการแก้ไขข้อบกพร่อง สำหรับนักเรียนที่ยังขาดความพร้อมในด้านใด ควรใช้กิจกรรมหลายแบบ หรือใช้เทคนิควิธีการที่เหมาะสม จนนักเรียนมีความพร้อมดีขึ้น

๒ วัตถุประสงค์การวิเคราะห์นักเรียน

- ๑) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ แยกแยะเกี่ยวกับความพร้อมของนักเรียนในแต่ละด้านเป็นรายบุคคล
- ๒) เพื่อให้ครูผู้สอนผู้สอนรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีข้อบกพร่องให้มีความพร้อมที่ดีขึ้น
- ๒) เพื่อให้ผู้สอนได้จัดเตรียมการสอน สื่อ หรือนวัตกรรม สำหรับดำเนินการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนได้สอดคล้องเหมาะสม ตรงตามความต้องการของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

๓ ขอบเขตของการวิเคราะห์นักเรียน

การวิเคราะห์นักเรียนเพื่อแยกแยะหาความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑) ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
 - (๑) ความรู้พื้นฐานของวิชาที่จะทำการสอนในระดับชั้นนั้น ๆ
 - (๒) ความสามารถในการแก้ปัญหา
 - (๓) ความสนใจและสมาธิในการเรียนรู้
- ๒) ความพร้อมด้านสติปัญญา
 - (๑) ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์
 - (๒) ความมีเหตุผล
 - (๓) ความสามารถในการเรียนรู้ / การลำดับความ
- ๓) ความพร้อมด้านพฤติกรรม
 - (๑) การแสดงออก
 - (๒) การควบคุมอารมณ์
 - (๓) ความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียร อดทน
 - (๔) ความรับผิดชอบ

๔) ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ

- (๑) ด้านสุขภาพร่างกายสมบูรณ์
- (๒) การเจริญเติบโตสมวัย
- (๓) ความสมบูรณ์ด้านสุขภาพจิต

๕) ความพร้อมด้านสังคม

- (๑) การปรับตัวเข้ากับคนอื่น
- (๒) การช่วยเหลือ เสียสละ แบ่งปัน
- (๓) การเคารพ ครูผู้สอน กติกา และมีระเบียบวินัย

การดำเนินการจัดกิจกรรมโครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน

การดำเนินการโครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน

การดำเนินการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

จากการดำเนินการฟื้นฟูและวิเคราะห์นักเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ สรุปได้ดังนี้

๑. จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทั้งหมด ๒๒ คน

๒. นักเรียนที่ขาดเรียน จำนวน ๑ คน ประกอบด้วย

- เด็กชายอุสมัน ดอเลาะ

๓. จำนวนนักเรียนที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายสามะแอ กาเจอร์

๒. เด็กชายฟาเดล ยูโซ๊ะ

๓. เด็กหญิงนาเดียห์ สามี

๔. เด็กหญิงอัลฟา หะยีฮามะ

๕. เด็กหญิงพัทรีชา มะลูมู

สาเหตุ

- นักเรียนจำพยัญชนะไม่ได้ กล้ามเนื้อมือยังไม่แข็งแรงนัก โดยครูผู้สอนสังเกตจากวิธีการเขียนของนักเรียนจะเขียนไม่ได้จับดินสอไม่ถูกต้อง เขียนไม่ตรงบรรทัดยังเว้นบรรทัดไม่ได้

วิธีการแก้ปัญหา

๑. ครูจับมือนักเรียนเขียน

๒. สอนนักเรียนทีละคน

๓. ฝึกเขียนเส้นประ

กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนพอใช้ จำนวน ๑๑ คน

๑. เด็กชายดานีส สุคันธรัตน์

๒. เด็กชายมุฮัมหมัดอัสรูน ชง

๓. เด็กชายอับดุลวาฮับ อาแว

๔. เด็กชายฮาบีบูเลาะ เจะฮา

๕. เด็กชายอัลซุเฟียน ดอเลาะแซ

๖. เด็กหญิงนุรตัสนีม ปาแน

๗. เด็กชายนัซฟู มะเล๊ะ

๘. เด็กชายอับดุลเราะมาน จารู

๙. เด็กชายอานัส เยะ

๑๐. เด็กชายอัฟฎอล หะยีดอเลาะ

๑๑. เด็กชายอับดุลมูอัยมิน กอแต

กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนพอใช้ ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

- ๑.สามารถอ่านและเขียนพยัญชนะ ก - ฮ ได้
๒. การคัดลายมือยังไม่สวยงาม
๓. เขียนเส้นประได้

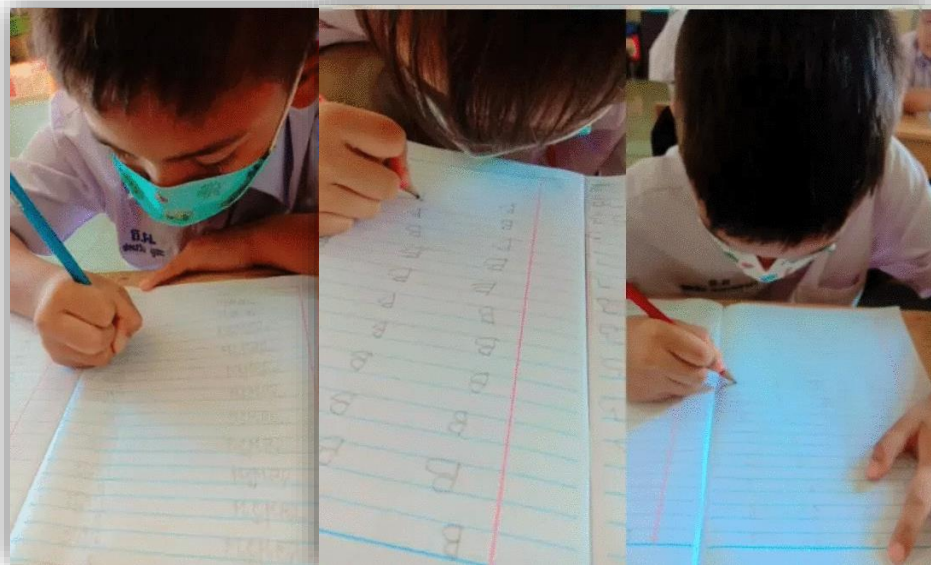
กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับดี จำนวน ๕ คน

๑. เด็กชายมนัสวิน ฮะมุซอ
๒. เด็กชายชอฟวัน บุกะ
๓. เด็กชายชิตีร์ แม่เราะสาลี
๔. เด็กชายชาลิม สาเลง
๕. เด็กหญิงณัชชา แข่งสวัสดิ์

กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับดี ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

- ๑.เขียนชื่อตนเองได้
- ๒.จำพยัญชนะและสระได้
๓. คัดลายมือได้สวยงาม

ภาพกิจกรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ภาพกิจกรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

การดำเนินการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

จากการได้ทำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เนื่องจากภาคเรียนที่ผ่านมา ประสบกับปัญหา โรคระบาด โควิด ๑๙ ทำให้นักเรียน เรียนไม่ได้เต็มที่ และทำให้ภาวะการการเรียนของนักเรียนได้ถดถอยลงไป ทางโรงเรียนจึงได้มีโครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยของนักเรียน ขึ้นนั้น สามารถแบ่งนักเรียนในชั้นเรียนได้ตามลำดับความสามารถ ของ รายวิชา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ มีดังนี้

๑. นักเรียนที่อยู่ในระดับดี

- เด็กชายอัฟฮัม จารง
- เด็กหญิงพิวดาว ดือราโอะ
- เด็กหญิงตสนิม ชีตียามู
- เด็กหญิงซัลซาบีลา กอแต
- เด็กหญิงกัสตุรี เปะอะรอปีง
- เด็กหญิงนูรุลมูมินีม กามา

จากการที่ได้ทำโครงการนี้ จะพบว่านักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการเรียนการสอนได้ดี มีการโต้ตอบกับ ครูผู้สอนผู้สอนได้ดี จำพยัญชนะ และสระ ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และ ตัวเลข ๑-๑๐๐ ได้ เขียนชื่อตัวเองได้ อ่านคำง่ายๆ ได้

๒. นักเรียนที่อยู่ในระดับปานกลาง

- เด็กชายวิลตาน อาแวสนิ
- เด็กชายฟาร์ริด วาแม็ง
- เด็กหญิงซูเฟียณี ดอเดาะ

นักเรียนกลุ่มนี้ ต้องคอยกระตุ้นและบอกแบบซ้ำๆ ซึ่ง พบว่า แต่ เขียนชื่อตนเองได้ สื่อภาษาไทยได้ และมีความพยายามที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

๓. นักเรียนที่อยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา ระดับอ่อน

- เด็กชายนูกัญ สาเม๊ะ
- เด็กชายมูมิน ดือราแม
- เด็กหญิงฮาซวานี อาแว
- เด็กหญิงนาดาร์ ลือจี้

นักเรียนกลุ่มนี้ยังต้องมีการพัฒนาเพราะอยู่ในภาวะถดถอย เนื่องจาก การเรียนไม่ได้เต็มที่ การเขียนอ่าน ขำ ต้อง คอยบอก และยังต้องชี้แนะ เขียนให้ดูเป็นตัวอย่าง

ภาพกิจกรรม

โครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ภาพกิจกรรม
โครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยของนักเรียน

การดำเนินการชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

จากการดำเนินการโครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ครูผู้สอน ได้สรุปการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๓ คน

๒. นักเรียนที่ขาดเรียนบ่อยจำนวน ๑ คน ประกอบด้วย

- เด็กชายมุหัมมัดไซฟู มามะसान

สาเหตุ นักเรียนเข้าชั้น ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อ แม่ ติดเพื่อน และไม่มาเรียนเลย

๓. นักเรียนพิเศษเรียนรวม - คน

๔. นักเรียนที่อ่านไม่ออก ๙ คน (ไม่รู้จักพยัญชนะ/สระ) ประกอบด้วย

๑. เด็กชายบัชชาม ดอมะ

๒. เด็กหญิงนุรไอนี ยานยา

๓. เด็กชายซาริส อูมา

๔. เด็กชายอิรฟาน อะแด

๕. เด็กชายอนัสรูณ ราแดง

๖. เด็กชายอาลีฮัส มอลอ

๗. เด็กชายซาริฟ ตาเฮ

๘. เด็กชายมุฮัมมัดอิรฟาน คอหมัด

๙. เด็กชายมุหัมมัดไซฟู มามะसान

นักเรียนรายบุคคลที่ได้ดำเนินการหาสาเหตุและวิธีดำเนินการแก้ปัญหา

๑. เด็กชายบัชชาม ดอมะ

สาเหตุ นักเรียนไม่รู้จักพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๒. เด็กหญิงนุรไอนี ยานยา

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่รู้จักพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๓. เด็กชายซาริส อูมา

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ แต่ไม่จำสระจึงทำให้สะกดคำไม่ได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๔. เด็กชายอิรฟาน อะแด

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ แต่ไม่จำสระจึงทำให้สะกดคำไม่ได้
วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๕. เด็กชายอนัสรุณ ราแดง

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ แต่ไม่จำสระจึงทำให้สะกดคำไม่ได้
วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๖. เด็กชายอาลี๊ส มอลอ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้ เจ็บไม่พูด ไม่ตอบสนองเท่าที่ควร

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๗. เด็กชายชาร์ฟ ตาเฮ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้ อยู่ไม่นิ่ง

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๘. เด็กชายมุฮัมหมัดอิรฟาน คอหมัด

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๙. เด็กชายมุหัมมัดไซฟู มามะसान

สาเหตุ นักเรียนไม่มาเรียน(เข้าชั้น)

วิธีแก้ปัญหา โทรตาม

๕. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่อ่านไม่ออก มีจำนวน ๖ คน (รู้จักพยัญชนะ/สระ แต่สะกดคำไม่ได้) ประกอบด้วย

๑. เด็กชายฟัตตะห์ มาสาระกามา
๒. เด็กชายนิมุฮัมหมัด สาแน
๓. เด็กชายซูฟิยัน ปือซา
๔. เด็กชายอากิฟ สาเมะยือนิ
๕. เด็กชายนัสรัสดีน ดอมะ
๖. เด็กชายอากิฟ ยือรา

การวิเคราะห์หาสาเหตุและวิธีแก้ปัญหาในนักเรียนที่อ่านไม่ออก

๑. เด็กชายฟัตตะห์ มาสาระกามา

สาเหตุ นักเรียนรู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๒. เด็กชายนิมุฮัมมัด สาแน

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน รู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้
วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๓. เด็กชายชูฟิยัน ปือซา

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ จำสระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๔. เด็กชายอากิฟ สาเมะยือนิ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ จำสระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๕. เด็กชายนัรสุตติน ดอมะ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ จำสระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๖. เด็กชายอากิฟ ยือรา

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ จำสระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

๖. การดำเนินการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีดังนี้

- นักเรียนที่อ่านออกได้ดี จำนวน ๗ คน และได้มีการดำเนินการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีศักยภาพด้านการอ่าน เขียนเพิ่มมากขึ้น ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอับดุลฮาгим	สาหาด
๒. เด็กหญิงปิลฮูดา	ซีตียามู
๓. เด็กหญิงสุนิสา	แลแมะ
๔. เด็กหญิงนุรฟาติน	แวโวะ
๕. เด็กหญิงเกาซัร	กูบู
๖. เด็กหญิงอานิส	ตันหยง
๗. เด็กหญิงอัลวานีย์	เจมะมะ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดการสอน ให้ใบความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย(เพิ่มเติม) จากหนังสือ และทบทวนบทเรียน
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสมคำ
- เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

- นักเรียนที่เขียนไม่ได้ จำนวน ๑๔ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายบ๊ชชาม ดอมะ
๒. เด็กหญิงนุรไอนี ยานยา
๓. เด็กชายชาร์ิส อูมา
๔. เด็กชายอิรฟาน อะแด
๕. เด็กชายอนัสรุณ ราแดง
๖. เด็กชายอาลียัส มอลอ
๗. เด็กชายชาร์ฟ ตาเฮ
๘. เด็กชายมุฮัมหมัดอิรฟาน คอหมัด
๙. เด็กชายอากิฟ ยีอรา
๑๐. เด็กชายพัทธะห์ มาสาระกามา
๑๑. เด็กชายนิมุฮัมหมัด สาแน
๑๒. เด็กชายซูฟิยัน บือซา
๑๓. เด็กชายอากิฟ สาเมะยือนิ
๑๔. เด็กชายนัสรัสดีน ดอมะ

นักเรียนลำดับที่ ๑๐ - ๑๔ สามารถเขียนคำตามที่ครูผู้สอนสะกดได้ ประมาณร้อยละ ๕๐

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ เขียนสะกดคำไม่ได้ เขียนตามความเข้าใจ เขียนตามที่ได้พูด

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระไทยให้คล่อง แล้วฝึกเขียนตามคำบอก เริ่มจากคำง่ายๆ ไปคำยาก เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

- นักเรียนที่เขียนได้ จำนวน ๗ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอับลุลฮาгим สาหาด
๒. เด็กหญิงบิลฮูดา ซีตียามู
๓. เด็กหญิงสุนิสา แลแมะ
๔. เด็กหญิงนุรฟาติน แวโวะ
๕. เด็กหญิงเกาซร์ กูบู
๖. เด็กหญิงอานิส ตันหยง
๗. เด็กหญิงอัลวานีเย์ เจมะมะ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดการสอน ให้ใบความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย(เพิ่มเติม) จากหนังสือ และทบทวนบทเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการเขียนผสมคำ เขียนตามคำบอก คำพื้นฐาน เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

-นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน จำนวน ๙ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายบัชชาม ดอมะ
๒. เด็กหญิงนุรไอนี ยานยา
๓. เด็กชายซาริส อูมา
๔. เด็กชายอิรฟาน อะแด
๕. เด็กชายอนัสรูณ ราแดง
๖. เด็กชายอาลี๊ส มอลอ
๗. เด็กชายซารีฟ ตาเฮ
๘. เด็กชายมุฮัมหมัดอิรฟาน คอหมัด
๙. เด็กชายอากิฟ ยีอรา

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ดิตเล่นมากกว่าที่จะทบทวนบทเรียน

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- ให้นักเรียนได้ทบทวนการอ่าน-เขียน ฝึกออกเสียงคำแบบอ่านแจกลูกผสมคำ และฝึกการเขียนตามคำบอกจากคำง่ายๆ ไปสู่คำยาก เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

- นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายฟัตตะห์ มาสละกามา
๒. เด็กชายนิมุฮัมหมัด สาแน
๓. เด็กชายซูฟัยัน ปือซา
๔. เด็กชายอากิฟ สาเมะยือนิ
๕. เด็กชายนัสรูสติน ดอมะ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามใบความรู้และใบงาน(ง่าย) พร้อมคำอธิบาย และทบทวนบทเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสมคำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

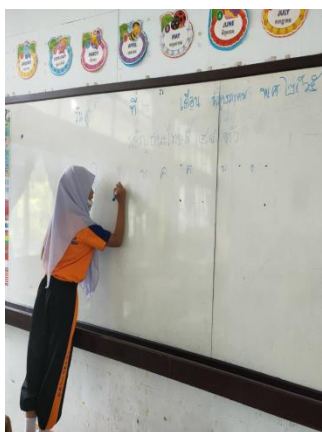
- นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอับดุลฮาгим สาหาด
๒. เด็กหญิงบิลฮูดา ซีตียามู
๓. เด็กหญิงสุนิสา แลแมะ
๔. เด็กหญิงนุรฟาติน แวโวะ
๕. เด็กหญิงเกาซัร กูบู
๖. เด็กหญิงอานิส ตันหยง
๗. เด็กหญิงอัลวานีเย์ เจมะมะ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามใบความรู้และใบงาน(ง่าย) พร้อมกับอธิบาย และทบทวนบทเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
 - ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสมคำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน
 - นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำลง/ถดถอย จำนวน - คน
 - นักเรียนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น จำนวน ๑๐ คน ประกอบด้วย
 ๑. เด็กชายอัปดุลฮาгим สาหาค
 ๒. เด็กหญิงบิลฮูดา ซีตียามู
 ๓. เด็กหญิงสุนิสา แลแมะ
 ๔. เด็กหญิงนุรฟาติน แวโวะ
 ๕. เด็กหญิงเกาซร์ กูบู
 ๖. เด็กหญิงอานิส ตันหยง
 ๗. เด็กหญิงอัลวานีย์ เจมะมะ
 ๘. เด็กชายอนัสรูณ ราแดง
 ๙. เด็กชายฟัตตะห์ มาสสาระกามา
 ๑๐. เด็กชายซูฟิยัน ปือซา
- สาเหตุ** นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้น รับผิดชอบงานในหน้าที่ส่งงานตรงเวลา และขยัน มุ่งมั่นที่จะ ทบทวนบทเรียน กล้าแสดงออก กล้าที่จำถามเมื่อมีคำถามที่ยากทราบคำตอบ
- วิธีการดูแล/ ส่งเสริม** ให้กำลังใจและชื่นชมความดีที่นักเรียนทำ

ประมวลภาพกิจกรรมการเรียนรู้การสอนฟื้นฟูภาวะถดถอยฯ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
วิชาภาษาไทย

การดำเนินการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

จากการดำเนินการโครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ครูผู้สอนได้สรุปการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๖ คน

นักเรียนที่ขาดเรียนประจำ จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายวาวี ปิยา

สาเหตุ เป็นนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ อาศัยอยู่กับย่า ทำให้นักเรียนต้องมาโรงเรียนกับเพื่อน ที่อยู่ใกล้เคียง

๒. เด็กชายอะหมัด สาและ

สาเหตุ เป็นนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ ไม่ได้อยู่กับผู้ปกครองอาศัยอยู่กับยาย

๓. เด็กหญิงนุรอัฟนัน เยะ

สาเหตุ เป็นนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ อาศัยอยู่กับญาติ

๔. เด็กหญิงอัมเนีย เปาะโกะ

สาเหตุ ไม่ได้อยู่กับผู้ปกครอง อาศัยอยู่กับยายซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

๒. นักเรียนพิเศษเรียนรวม จำนวน ๓ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายวาวี ปิยา อากา บกพร่องทางการเรียนรู้

๒. เด็กชายอะหมัด สาและ อากา บกพร่องทางการเรียนรู้

๓. เด็กหญิงนุรอัฟนัน เยะ อากา บกพร่องทางการเรียนรู้

วิธีการแก้ปัญหา ให้ชุดทักษะที่แตกต่างจากนักเรียนปกติ และเหมาะสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน

๓. นักเรียนที่อ่านไม่ออก (ไม่รู้จักพยัญชนะ/สระ) จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงอัมเนีย เปาะโกะ

๒. เด็กหญิงนุรอัฟนัน เยะ

๓. เด็กชายอับดุลบากีย บูหงอ

๔. เด็กหญิงอัสวานีย์ แมเราะสาลี

๕. เด็กชายวาวี ปิยา

๖. เด็กชายอะหมัด สาและ

สาเหตุและวิธีแก้ปัญหา

๑. เด็กหญิงอัมเนีย เปาะโกะ

สาเหตุ นักเรียนขาดเรียนบ่อย นักเรียนไม่รู้จักพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๒. เด็กหญิงนุรอัฟนัน เยะ

สาเหตุ นักเรียนขาดเรียนบ่อย ขาดการทบทวนบทเรียน ไม่รู้จักพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๓. เด็กชายอัฒลภากี๋ บุญอ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ แต่ไม่จำสระจึงทำให้สะกดคำไม่ได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๔. เด็กหญิงอัสวานีย์ แม่เราะสาลี

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ แต่ไม่จำสระจึงทำให้สะกดคำไม่ได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๕. เด็กชายวาวี ปิยา

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ แต่ไม่จำสระจึงทำให้สะกดคำไม่ได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๖. เด็กชายอะหมัด สาและ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้ เจ็บไม่พูด ไม่ตอบสนองเท่าที่ควร

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๔. นักเรียนที่อ่านไม่ออก (รู้จักพยัญชนะ/สระ แต่สะกดคำไม่ได้) จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงอิษาน ฮาโลยา

๒. เด็กชายอัฟฮัม เต๊ะหะมะ

สาเหตุและวิธีแก้ปัญหา

สาเหตุ นักเรียนรู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำบ่อย ๆ

๕. นักเรียนที่อ่านออก จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนัจญวาน สาทาเฮ

๒. เด็กหญิงฟาตีฮะห์ เจะและ

๓. เด็กหญิงบิสมิลา ดือเราะ

๔. เด็กหญิงนัรพะห์ ซา

๕. เด็กหญิงนุรุฮุสนา ชง

๖. เด็กหญิงอุซมีย์ โกตาบารู

๗. เด็กชายมุคลิซ มาสาระกามา

๘. เด็กชายอัชวาน สะนิ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดการสอน ให้ใบความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย(เพิ่มเติม) จากหนังสือและบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสม คำเขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๖. นักเรียนที่เขียนไม่ได้ จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงอัมมณียา เปาะโกะ
๒. เด็กหญิงนุรอฟนัน เยะ
๓. เด็กชายอับดุลบากีย บูหงอ
๔. เด็กหญิงอัสวานีย์ แมเราะสาลี
๕. เด็กชายวาวิ ปียา
๖. เด็กชายอะหมัด สาและ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ เขียนสะกดคำไม่ได้ เขียนตามความเข้าใจ เขียนตามประโยคพูด

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วฝึกเขียนตามคำบอก เริ่มจากคำง่ายๆ ไปคำยาก อย่างสม่ำเสมอ

๗. นักเรียนที่เขียนได้ ๑๐ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนัจญวาน สาทาเฮ
๒. เด็กหญิงฟาตีฮะห์ เจะและ
๓. เด็กหญิงบิสมิลา ดือเราะ
๔. เด็กหญิงนัรพะห์ ซา
๕. เด็กหญิงนุรุสนา ชง
๖. เด็กหญิงอุซมีย์ โกตาบารู
๗. เด็กชายมุคลิซ มาสาระกามา
๘. เด็กชายอัสวาน สะนิ
๙. เด็กหญิงอิหซาน ฮาโลยา
๑๐. เด็กชายอัฟฮัม เต๊ะหะมะ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดการสอน ให้ใบความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย (เพิ่มเติม) จากหนังสือ และบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการเขียนผสมคำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๘. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงอัมมณียา เปาะโกะ
๒. เด็กหญิงนุรอฟนัน เยะ

๓. เด็กชายอัลดุบายกี๋ บุงอ
๔. เด็กหญิงอัสวานีย์ แมเราะสาลี
๕. เด็กชายวาวิ ปียา
๖. เด็กชายอะหมัด สาและ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ดิ่ดเล่นมากกว่าที่จะทบทวนบทเรียน

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- ให้นักเรียนได้ทบทวนการอ่าน-เขียน ผี่กออกเสียงคำแบบอ่านแจกลูกผสมคำ และผี่กการเขียนตามคำบอกจากคำง่ายไปสู่คำยาก อย่างสม่ำเสมอ

๙. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอัฟฮัม เต๊ะหะมะ
๒. เด็กหญิงอุสมีย์ โกตาบารู
๓. เด็กหญิงอิหซาน ฮาโลยา
๔. เด็กชายอัชวาน สะนิ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามใบความรู้และใบงาน (ง่าย) พร้อมกับอธิบาย และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ผี่กการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสมคำ เขียนตามคำบอก คำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ผี่กทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๑๐. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนัจญวาน สาทาเฮ
๒. เด็กหญิงฟาติฮะห์ เจะและ
๓. เด็กหญิงบิสมิลา ดือเราะ
๔. เด็กหญิงนึรพะห์ ซา
๕. เด็กหญิงนุรุฮุสนา ซง
๖. เด็กชายมุคลิซ มาสาระกามา

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามใบความรู้และใบงาน (ง่าย) พร้อมกับอธิบายและทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ผี่กการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสมคำ เขียนตามคำบอก คำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ผี่กทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๑๑. นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำลง/ถดถอย จำนวน ๑ คน ได้แก่

-เด็กชายวารี ปิยา

สาเหตุ นักเรียนขาดเรียนบ่อย บกพร่องทางการเรียนรู้ อาศัยอยู่กับย่านักเรียนอาศัยเพื่อนมาโรงเรียน

วิธีการแก้ปัญหา โทรตาม ติดตามไปเยี่ยมนักเรียนเพื่อทราบถึงปัญหาที่แท้จริง

๑๒. นักเรียนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น จำนวน ๑๐ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนัจญวาน สาทาเฮ

๒. เด็กหญิงฟาตีฮะห์ เจะละละ

๓. เด็กหญิงบิสมิลา ดือเราะ

๔. เด็กหญิงนิรพะห์ ซา

๕. เด็กหญิงนุรุฮุสนา ชง

๖. เด็กชายมุคลิซ มาสาระกามา

๗. เด็กหญิงอุสมิย์ โกตาบารู

๘. เด็กชายอัฟฮัม เต๊ะหมะ

๙. เด็กหญิงอิหซาน ฮาโลยา

๑๐. เด็กชายอัชวาน สะนิ

สาเหตุ นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้น รับผิดชอบงานในหน้าที่ส่งงานตรงเวลา ขยันและมุ่งมั่น

ที่จะทบทวนบทเรียน กล้าแสดงออก กล้าที่จำถามเมื่อมีคำถามที่ยากทราบคำตอบ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ให้กำลังใจและชื่นชมความดีที่นักเรียนทำ

ประมวลภาพกิจกรรมการเรียนรู้การสอนฟื้นฟูภาวะถดถอยฯ ของผู้เรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
วิชาภาษาไทย

จากการดำเนินการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๒๓ คน

๒. นักเรียนที่ขาดเรียนบ่อยจำนวน - คน

๓. นักเรียนพิเศษเรียนรวม จำนวน ๑ คน ได้แก่

- เด็กชายเตาฟิต อาแว

๔. นักเรียนที่อ่านไม่ออก ๑๑ คน (ไม่รู้จักพยัญชนะ/สระ) ประกอบด้วย

๑. เด็กชายฮัซวาน	มุซอ
๒. เด็กชายมุฮัมหมัดฮานาฟี	สาเลง
๓. เด็กหญิงอาฟนัน	มะ
๔. เด็กหญิงอารีนา	มะแซ
๕. เด็กชายวาฟิต	บูดี
๖. เด็กชายเตาฟิต	อาแว
๗. เด็กหญิงอาสือมะ	สาเมาะ
๘. เด็กหญิงตัสมียะห์	ซง
๙. เด็กหญิงอาซูริน	บาเหะ
๑๐. เด็กชายอารีฟีน	ดือราแม
๑๑. เด็กชายมุฮัมหมัดซอฟวาน	รายอคาลิ

สาเหตุและวิธีแก้ปัญหา

๑. เด็กชายฮัซวาน มุซอ

สาเหตุ นักเรียนไม่รู้จักพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๒. เด็กชายมุฮัมหมัดฮานาฟี สาเลง

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ - แต่ไม่จำสระ จึงทำให้สะกดคำไม่ได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๓. เด็กหญิงอาฟนัน มะ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ แต่ไม่จำสระจึงทำให้สะกดคำไม่ได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๔. เด็กหญิงอารีนา มะแซ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ แต่ไม่จำสระจึงทำให้สะกดคำไม่ได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๕. เด็กชายชายวาฬิต บุดี

สาเหตุ นักเรียนไม่รู้จักพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๖. เด็กชายเตาฟิต อาแว

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้ เจ็บไม่พูด ไม่ตอบสนองเท่าที่ควร

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๗. เด็กหญิงอาสือมะ สาเม๊ะ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้ อยู่ไม่นิ่ง

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๘. เด็กหญิงตัสมียะห์ ชง

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๙. เด็กหญิงอาซูริน บาเหะ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๑๐. เด็กชายอารีฟิน ดือราแม

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๑๑. เด็กชายมุฮัมหมัดซอฟวาน รายอคาลี

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๕. นักเรียนที่อ่านไม่ออก (รู้จักพยัญชนะ/สระ แต่สะกดคำไม่ได้) จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนูรุ มะแซ

๒. เด็กชายมุสตากิม กามา

๓. เด็กชายอับดุลบารี หามิ

๔. เด็กชายมุสตากิม เจะมะ

สาเหตุและวิธีแก้ปัญหา

๑. เด็กหญิงนูรุ มะแซ

สาเหตุ นักเรียนรู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๒. เด็กชายชายมุสตาгим กามา

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน รู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๓. เด็กชายชายอับดุลบารี หามิ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ จำสระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๔. เด็กชายมุสตาгим เจมะ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน จำพยัญชนะ จำสระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๖. นักเรียนที่อ่านออก จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอัฟฎ็อล ดอมะ
๒. เด็กหญิงนุรฟาเดีย อาแวสนิ
๓. เด็กหญิงฟิรดาวส์ ยะโกะ
๔. เด็กหญิงสวยบะห์ โกตาบารู
๕. เด็กหญิงนาอิมี่ ดันหยง
๖. เด็กหญิงนุรี มะแซ
๗. เด็กชายมุฮัมมัดไซฟุดดิน ดอมะ
๘. เด็กชายอาบูไซเฟียน ยือรา

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดการสอน ให้ใบความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย(เพิ่มเติม) จากหนังสือ และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ

- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสม คำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๗. นักเรียนที่เขียนไม่ได้ จำนวน ๑๘ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอัฟฎ็อล ดอมะ
๒. เด็กชายฮัซวาน มูซอ
๓. เด็กชายมุฮัมมัด ฮานาฟี
๔. เด็กหญิงอาฟนัน มะ
๕. เด็กหญิงนุรฟาเดีย อาแวสนิ
๖. เด็กหญิงอารีนา มะแซ

๗. เด็กหญิงนุรุ	มะแซ
๘. เด็กชายวาฟิต	บูดี
๙. เด็กมุสตากิม	กามา
๑๐. เด็กชายมุฮัมหมัดไซฟูদ্ดีน ดอมะ	
๑๑. เด็กชายเตาฟิต	อาแว
๑๒. เด็กชายอับดุลบารี	หามิ
๑๓. เด็กหญิงอาสือมะ	สาเมาะ
๑๔. เด็กหญิงตัสมียะห์	ซง
๑๕. เด็กหญิงอาซูริน	บาเหะ
๑๖. เด็กชายมุสตากิม	เจะมะ
๑๗. เด็กชายอารีฟีน	ดือราแม
๑๘. เด็กชายมุฮัมหมัดซอฟวาน	รายอคลี

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ เขียนสะกดคำไม่ได้ เขียนตามความเข้าใจ เขียนตามประโยคพูด

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วฝึกเขียนตามคำบอก เริ่มจากคำง่ายๆ ไปคำยาก อย่างสม่ำเสมอ

๘. นักเรียนที่เขียนได้ จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงฟิรดาวส์	ยะโกะ
๒. เด็กหญิงสวยยะห์	โกตาบารู
๓. เด็กหญิงนาอิมี่	ตันหยง
๔. เด็กหญิงนุรี	มะแซ
๕. เด็กชายอาบูไซเฟียน	ยือรา

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดการสอน ให้ใบความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย(เพิ่มเติม) จากหนังสือ และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ

- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการเขียนผสมคำ เขียนตามคำบอก

คำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๙. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายฮัซวาน	อิซอมูซอ
๒. เด็กชายมุฮัมหมัดฮานาฟี	สาเลง
๓. เด็กชายวาฟิต	บูดี
๔. เด็กชายเตาฟิต	อาแว
๕. เด็กชายมุฮัมหมัดซอฟวาน	รอยอคลี

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ติดเล่นมากกว่าที่จะทบทวนบทเรียน

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- ให้นักเรียนได้ทบทวนการอ่าน-เขียน ฟังออกเสียงคำแบบอ่านแจกลูกผสมคำ และฝึกการเขียนตามคำบอกจากคำง่ายๆ ไปสู่คำยาก อย่างสม่ำเสมอ

๗. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ๑๐ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอัฟฟ็อล	ดอมะ
๒. เด็กหญิงอาพนัน	มะ
๓. เด็กหญิงอารีนา	มะแซ
๔. เด็กชายมุฮัมมัดไซฟูตดิน	ดอมะ
๕. เด็กชายอับดุลบารี	หามิ
๖. เด็กหญิงอาสือมะ	สาเมาะ
๗. เด็กหญิงตัสมียะห์	ซง
๘. เด็กหญิงอาซูริน	บาเหะ
๙. เด็กชายมุสตากิม	เจมะมะ
๑๐. เด็กชายอารีฟิน	ดีอราแม

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามใบความรู้และใบงาน(ง่าย) พร้อมกับอธิบาย และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ

- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสมคำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๘. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนุรฟาเตีย	อาแวสนิ
๒. เด็กหญิงพิรดาวส์	ยะโกะ
๓. เด็กหญิงสวยบะห์	โกตาบารู
๔. เด็กหญิงนาอิมิ	ตันหยง
๕. เด็กหญิงนุรุ	มะแซ
๖. เด็กหญิงนุรี	มะแซ
๗. เด็กชายมุสตากิม	กามา
๘. เด็กชายอาบูไซเฟียน	ยือรา

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามใบความรู้และใบงาน(ง่าย) พร้อมกับอธิบาย และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ

- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสมคำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๙. นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำลง/ถดถอย จำนวน - คน

๑๐. นักเรียนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น จำนวน ๑๐ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอัฟฎอล ดอมะ
๒. เด็กหญิงอาพนัน มะ
๓. เด็กหญิงอารีนา มะแซ
๔. เด็กชายมุฮัมมัดไซฟูদ্ดีน ดอมะ
๕. เด็กชายอับดุลบารี หามิ
๖. เด็กหญิงอาสือมะ สาเมาะ
๗. เด็กหญิงตัสมียะห์ ชง
๘. เด็กหญิงอาซูริน บาเหะ
๙. เด็กชายมุสตากิม เจะมะ
๑๐. เด็กชายอารีฟีน คีอราแม
๑๑. เด็กหญิงนุรฟาเตีย อาแวสนิ
๑๒. เด็กหญิงฟิรดาวส์ ยะโกะ
๑๓. เด็กหญิงสวยบะห์ โกตาบารู
๑๔. เด็กหญิงนาอีมี่ ตันหยง
๑๕. เด็กหญิงนุรุ มะแซ
๑๖. เด็กหญิงนุรี มะแซ
๑๗. เด็กชายมุสตากิม กามา
๑๘. เด็กชายอาบูโซเฟียน ยีอรา

สาเหตุ นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้น รับผิดชอบงานในหน้าที่ส่งงานตรงเวลา และขยัน มุ่งมั่น ที่จะทบทวนบทเรียน กล้าแสดงออก กล้าที่จำถามเมื่อมีคำถามที่อยากทราบคำตอบ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ให้กำลังใจและชื่นชมความดีที่นักเรียนทำ

ประมวลภาพกิจกรรมการเรียนรู้การสอนผ่านฟูกาวะถดถอยๆ ของผู้เรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
วิชาภาษาไทย

จากการดำเนินการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๕ คน
๒. นักเรียนที่ขาดเรียนบ่อย จำนวน - คน
๓. นักเรียนพิเศษเรียนรวม จำนวน - คน
๔. นักเรียนที่อ่านไม่ออก (ไม่รู้จักพยัญชนะ/สระ) จำนวน ๑ คน ได้แก่
 - เด็กชายบุรฮัน คาเดร์

สาเหตุและวิธีแก้ปัญหา

สาเหตุ นักเรียนไม่รู้จักพยัญชนะ - สระ ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๕. นักเรียนที่อ่านไม่ออก (รู้จักพยัญชนะ/สระ แต่สะกดคำไม่ได้) จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายมุตตาก็มี	บูดี
๒. เด็กหญิงยัสมีน	โซสาแน
๓. เด็กหญิงนุรอซลีนา	ซง
๔. เด็กหญิงฟาเดีย	ดาหะยอ
๕. เด็กชายอัฟฟารณ์	อาแว
๖. เด็กชายอิรฟาน	มะเล๊ะ

สาเหตุและวิธีแก้ปัญหา

๑. เด็กชายมุตตาก็มี บูดี

สาเหตุ นักเรียนรู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๒. เด็กหญิงยัสมีน โซสาแน

สาเหตุ นักเรียนรู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำบ่อย

๓. เด็กหญิงนุรอซลีนา ซง

สาเหตุ นักเรียนรู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๔. เด็กหญิงฟาเดีย ดาหะยอ

สาเหตุ นักเรียนรู้จักพยัญชนะ - สระ แต่ไม่สามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วค่อยให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ

๖. นักเรียนที่อ่านออก จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายนืออาซวัน	แวไว๊ะ
๒. เด็กชายมะห์ฟูซ	มาสาระกามา

๓. เด็กชายชุลพาร์	มะแซ
๔. เด็กชายไฟซอล	อาบู
๕. เด็กชายอัฟนัน	มะแซ
๖. เด็กหญิงซาปิกา	นิวา
๗. เด็กหญิงนุรฮายาตี	เต๊ะหะมะ
๘. เด็กหญิงอัฟน่าน	กอและ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดการสอน ให้ใบความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย(เพิ่มเติม) จากหนังสือ และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูกผสมคำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๗. นักเรียนที่เขียนไม่ได้ จำนวน ๗ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายบุรฮัน	คาเดร์
๒. เด็กหญิงยัสมีน	โซซานเน
๓. เด็กชายมุตตาก็ม	บูดี
๔. เด็กหญิงนุรอซลีนา	ซง
๕. เด็กหญิงฟาเดีย	ดาหะยอ
๖. เด็กชายอัฟฟารณ์	อาแว
๗. เด็กชายอิรฟาน	มะเล๊ะ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียน ไม่จำพยัญชนะ - สระ เขียนสะกดคำไม่ได้ เขียนตามความเข้าใจ เขียนตามสิ่งที่พูด

วิธีแก้ปัญหา ครูสอน/ทบทวนบทเรียน โดยเริ่มต้นจากให้นักเรียน ทบทวนพยัญชนะไทย และสระในภาษาไทยให้คล่อง แล้วฝึกเขียนตามคำบอก เริ่มจากคำง่ายๆ ไปคำยาก อย่างสม่ำเสมอ

๘. นักเรียนที่เขียนได้ ๘ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายนิอาซูวัน	แวไว๊ะ
๒. เด็กชายมะห์ฟูซ	มาสาระกามา
๓. เด็กชายชุลพาร์	มะแซ
๔. เด็กชายไฟซอล	อาบู
๕. เด็กชายอัฟนัน	มะแซ
๖. เด็กหญิงซาปิกา	นิวา
๗. เด็กหญิงนุรฮายาตี	เต๊ะหะมะ
๘. เด็กหญิงอัฟน่าน	กอและ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดการสอน ให้ใบความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย(เพิ่มเติม) จากหนังสือ และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ

- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการเขียนผสมคำ เขียนตามคำบอก คำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๙. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายบุรฮัน คาเดร์
๒. เด็กหญิงยัสมีน โซซาน
๓. เด็กหญิงนุรออาลีนา ชง
๔. เด็กหญิงฟาเดีย ดาหะยอ
๕. เด็กชายมุตตาก็มี บุดี

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- ให้นักเรียนได้ทบทวนการอ่าน-เขียน ฝึกออกเสียงคำแบบอ่านแจกลูกผสมคำ และฝึก การเขียนตามคำบอกจากคำง่ายๆ ไปสู่คำยากอย่างสม่ำเสมอ

๑๐. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอัฟฟารณ์ อาแว
๒. เด็กชายอัฟฟารณ์ อาแว

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามใบความรู้และใบงาน(ง่าย) พร้อมคำอธิบาย และทบทวน บทเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูก ผสมคำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมิน ความรู้ของนักเรียน

๑๑. นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายนิอาซูวัน แวโวะ
๒. เด็กชายมะห์ฟูซ มาสาระกามา
๓. เด็กชายซุลฟาร์ มะแซ
๔. เด็กชายไฟซอล อาบู
๕. เด็กชายอัฟนัน มะแซ
๕. เด็กหญิงซาปีกา นิวา
๖. เด็กหญิงนุรฮายาตี เต๊ะหะมะ
๗. เด็กหญิงอัฟนัน กอและ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม

- จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามใบความรู้และใบงาน(ง่าย) พร้อมคำอธิบาย และทบทวน บทเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ทบทวนความรู้ หลักภาษาตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกการอ่านออกเสียงคำแบบแจกลูก ผสมคำ เขียนตามคำบอกคำพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมิน ความรู้ของนักเรียน

๑๒. นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำลง/ถดถอย จำนวน - คน

๑๓. นักเรียนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น จำนวน ๙ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายนิอาชูวัน	แหวโวีระ
๒. เด็กชายมะห้ฟูซ	มาสาระกามา
๓. เด็กชายอัฟนัน	มะแซ
๔. เด็กชายไฟซอล	อาบู
๕. เด็กชายอัฟฟารณ์	อาแว
๖. เด็กหญิงนุรฮายาตี	เต๊ะหมะ
๗. เด็กหญิงอัฟน่าน	กอละ
๘. เด็กหญิงฟาเดีย	ดาหะยอ
๙. เด็กหญิงซาปีกา	นิวา

สาเหตุ นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้น รับผิดชอบงานในหน้าที่ส่งงานตรงเวลา และขยัน มุ่งมั่น ที่จะ ทบทวนบทเรียน กล้าแสดงออก กล้าที่จะถามเมื่อมีคำถามที่อยากทราบคำตอบ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ให้กำลังใจและชื่นชมความดีที่นักเรียนทำ

ประมวลภาพกิจกรรมการเรียนรู้การสอนพื้นฟูภาวะถดถอยฯ ของผู้เรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
วิชาภาษาไทย

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

ในการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมเพื่อฟื้นฟูทักษะเป็นการแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียน ที่ไม่ได้ไปโรงเรียน ไม่สามารถเรียนแบบทางไกลในรูปแบบใดๆ ได้เลย ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นอย่าง ทักษะการอ่านออกเขียนได้ (Reading skills) และทักษะการคำนวณ (Numerical skills) จึงได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นจึงได้มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อฟื้นฟูทักษะภาวะการถดถอย ให้กับนักเรียนในโรงเรียนและได้สรุปผลวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลตามระดับชั้นดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๒ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน จำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.บัสซาม ดอมะ
๒. ด.ญ.นุรไอนี ยานยา (เขียนเลข๔และ๖กลับด้าน)
๓. ด.ช.นิมูฮาหมัด สาแน (ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย)
๔. ด.ช.ซูเฟียน ปือซา
๕. ด.ช.ซาริส อูมา (ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย)
๖. ด.ช.อิรฟาน อะแด
๗. ด.ช.อนัสรูณ ราแดง
๘. ด.ช.อาลียัส มอลอ
๙. ด.ช.ซารีฟ ตาเฮ (ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย)
๑๐. ด.ช.มุฮัมหมัดอิรฟาน คอหมัด (ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย)
๑๑. ด.ช.อากิฟ ยือรา

สาเหตุ อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจว่าต้องทำอะไร ลอกตามตัวอย่างบนกระดานได้ แต่แสดงวิธีคิดเองยังไม่ได้ และนักเรียนบางคนยังขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

วิธีแก้ปัญหา ครูต้องอธิบายเป็นรายบุคคล แต่สามารถเรียนรู้ได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป ต้องให้เวลามากกว่าปกติและกดดันในเรื่องการเขียน

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ญ.นุรฟาติน แวโวะ
๒. ด.ช.ฟัตตะห์ มาสาระกามา
๓. ด.ช.อากิฟ สาเมะยือนิ
๔. ด.ช.นัสรูสติน ดอมะ
๕. ด.ช.มุฮัมหมัดไซฟู มามะสาแน

สาเหตุ ทำงานซ้ำ ขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

วิธีแก้ปัญหา กำหนดระยะเวลาการส่งงานเพิ่มให้มากกว่าคนอื่นเล็กน้อย แล้วค่อยๆปรับให้มีการทำงานที่เร็วขึ้น

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.อัปดุลฮาгим สาหาค

๒. ด.ญ.บิลฮูดา ซิตียามู

๓. ด.ญ.สุนิสา แลแมะ

๔. ด.ญ.เกาซาร์ กูบู

๕. ด.ญ.อานิส ตันหยง

๖. ด.ญ.อัลวานีย์ เจมะมะ

สาเหตุ นักเรียนมีความรับผิดชอบ ส่งงานตรงเวลา มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ฝึกให้นักเรียนทำโจทย์เป็นประจำ จนเกิดความชำนาญ พร้อมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน เสริมแรงบวก ให้คำชม ให้รางวัล

สาเหตุโดยภาพรวม

นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความกังวลในการเรียนคณิตศาสตร์ การหาคำตอบในรูปแบบประโยคสัญลักษณ์นักเรียนมีความรู้สึกว่าคณิตศาสตร์เป็นเรื่องยากไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จำสูตรคูณไม่ได้ ดูสูตรคูณไม่เป็นจึงหาคำตอบไม่ได้ และเนื้อหาคณิตศาสตร์ชั้น ป.๓ มีความซับซ้อนมากขึ้นกว่าชั้น ป.๒

วิธีแก้ปัญหา ต้องสร้างมั่นใจให้กับนักเรียนโดยเขียนประโยคสัญลักษณ์ตามหลักการคณิตศาสตร์ แต่อธิบายเป็นประโยคบอกเล่าตามวิถีชีวิตจริง การนำไปใช้ในชีวิตจริง เช่น ครูเขียนประโยคสัญลักษณ์ $๕ \times ๗ = \dots\dots$ แล้วครูเล่าเหตุการณ์ นักเรียนไปเซเว่นเห็น เทสโต้ ราคาห่อละ ๕ บาท นักเรียนต้องการซื้อ ๗ ห่อ คิดเป็นราคากี่บาท ต่อจากนั้นเน้นในเรื่องการบวก ลบ และการคูณของนักเรียนให้คล่องกว่าเดิม

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ต้องให้นักเรียนทำโจทย์เดิม ๆ ซ้ำ ๆ เป็นประจำสม่ำเสมอ จนเกิดความชำนาญเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

จากการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๖ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๖ คน

๒. นักเรียนที่ขาดเรียนบ่อย จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงอ้นนียา เปาะโกะ

สาเหตุ ไม่ได้อยู่กับผู้ปกครอง อยู่กับยายซึ่งยายไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

๒. เด็กหญิงนุรอัฟนัน เยะ

สาเหตุ นักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ อาศัยอยู่กับญาติ

๓. เด็กชายวาวิ ปียา

สาเหตุ เป็นนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ อาศัยอยู่กับย่า นักเรียนเดินทางมาเรียนพร้อมกับเพื่อนข้างบ้าน

๔. เด็กชายอะหมัด สาและ

สาเหตุ เป็นนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ ไม่ได้อยู่กับผู้ปกครอง อยู่กับยาย

๓. นักเรียนพิเศษเรียนรวม จำนวน ๓ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนุรอัฟนัน เยะ อาการ บกพร่องทางการเรียนรู้

๒. เด็กชายวาวิ ปียา อาการ บกพร่องทางการเรียนรู้

๓. เด็กชายอะหมัด สาและ อาการ บกพร่องทางการเรียนรู้

วิธีแก้ปัญหา ให้ชุดฝึกทักษะที่แตกต่างจากนักเรียนปกติ และเหมาะสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน

๔. นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับอ่อน จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงอ้นนียา เปาะโกะ

๒. เด็กหญิงนุรอัฟนัน เยะ

๓. เด็กชายอับดุลบากีย บูหงอ

๔. เด็กหญิงอัสวานีย์ แมเราะสาลี

๕. เด็กชายวาวิ ปียา

๖. เด็กชายอะหมัด สาและ

สาเหตุ ขาดเรียนบ่อย ไม่ทบทวนบทเรียน

วิธีแก้ปัญหา สอนซ่อมเสริม ทบทวนการบวก, การลบ, การคูณ จากจำนวนที่น้อยไปหาจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ

๕. นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางจำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอัฟฮัม เต๊ะหะมะ

๒. เด็กหญิงอุซมีย์ โกตาบารู

๓. เด็กหญิงอิหซาน ลาโฮยา

๔. เด็กชายอัชวาน สะนิ

วิธีการดูแล/ส่งเสริม

- ให้ความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย ทบทวนบทเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
- ทบทวนความรู้ตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๖. นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับดี จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนัจญวาน สาทาเฮ
๒. เด็กหญิงฟาตีฮะห์ เจะและ
๓. เด็กหญิงบิสมิลา ดือเราะ
๔. เด็กหญิงนัรพะห์ ซา
๕. เด็กหญิงนุรฮูสนา ชง
๖. เด็กชายมุคลิซ มาสาระกามา

วิธีการดูแล/ส่งเสริม

- ให้ความรู้และใบงานพร้อมกับอธิบาย ทบทวนบทเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
- ทบทวนความรู้ตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

๗. นักเรียนที่สามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์ จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กชายอัฟฮัม เต๊ะหะมะ
๒. เด็กหญิงอุซมียะ โกตาบารู
๓. เด็กหญิงอิหซาน ลาโฮยา
๔. เด็กชายอัชวาน สะนิ

วิธีการดูแล/ส่งเสริม นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น ตั้งใจเรียน จึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้นสามารถตอบคำถาม และโต้ตอบได้ กล้าแสดงออก

๘. นักเรียนที่มีผลการเรียนไม่พึงประสงค์/ถดถอย จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนุรอามิกัน เปาะโกะ
๒. เด็กหญิงนุรอัพนัน เยะ
๓. เด็กชายอับดุลบากียะ บูหงอ
๔. เด็กหญิงอัสวานียะ แมเราะะสาลี
๕. เด็กชายวาวี ปียา
๖. เด็กชายอะหมัด สาและ

สาเหตุ ขาดเรียนบ่อย ไม่ทบทวนบทเรียน

วิธีการดูแล/ส่งเสริม ติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคล

๙. นักเรียนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น จำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย

๑. เด็กหญิงนัจญวาน สาทาเฮ
๒. เด็กหญิงฟาตีฮะห์ เจะและ
๓. เด็กหญิงบิสมิลา ดือเราะ
๔. เด็กหญิงนัรพะห์ ซา

๕. เด็กหญิงนุรฮูสนา ชง
๖. เด็กชายมุคลิซ มาสาระกามา
๗. เด็กชายอัฟฮัม เต๊ะหมะ
๘. เด็กหญิงอุซมีย์ โกตาบารู
๙. เด็กหญิงอิหซาน ลาโฮยา
๑๐. เด็กชายอัชวาน สะนิ
๑๑. เด็กชายอับดุลบากีย์ บูหงอ

สาเหตุ นักเรียนมีความตั้งใจ ขยัน กระตือรือร้น รับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนเอง

วิธีการดูแล/ส่งเสริม

- ทบทวนความรู้ตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ฝึกทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

จากการดำเนินการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๒๓ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน จำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.ธัชวาน อีชอมุซอ
๒. ด.ช.มุฮัมหมัดฮานาฟี สาเลง
๓. ด.ญ.อาฟนัน มะ
๔. ด.ญ.อารีนา มะแซ
๕. ด.ช.วาฟิต บูดี
๖. ด.ช.มุฮัมหมัดไซฟุดดิน ดอมะ
๗. ด.ช.เตาฟิต อาแว
๘. ด.ช.อับดุลบารี หามิ
๙. ด.ญ.อาสือมะ สาเมาะ
๑๐. ด.ช.อารีฟิน ดือราแม
๑๑. ด.ช.มุฮัมหมัดซอฟวาน รายอคาลิ

สาเหตุ นักเรียนทำแบบฝึกหัดไม่ได้เพราะไม่สนใจที่จะเรียนรู้ อาจสืบเนื่องจากที่ผ่านมาโรงเรียนได้กำหนดให้เรียน รูปแบบ on hand ส่งผลให้นักเรียน ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน การเขียน การบวก ลบจำนวนไม่คล่อง จำสูตรคูณไม่ได้ แต่สามารถเรียนรู้ได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป

วิธีแก้ปัญหา ครูผู้สอนได้ดำเนินการดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล และสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.อัฟฎ็อล ดอมะ
๒. ด.ญ.นุรฟาเดีย อาแวสนิ
๓. ด.ช.มุสตากิม กามา
๔. ด.ญ.อาซูริน บาหะ
๕. ด.ช.มุสตากิม เจมะมะ

สาเหตุ อาจสืบเนื่องจากที่ผ่านมาเรียนแบบ on hand ส่งผลให้นักเรียน แต่นักเรียนยังมีความกระตือรือร้นในการเรียน การเขียน การบวก ลบจำนวนแต่ยังไม่คล่องเท่าที่ควร จำสูตรคูณไม่คล่อง แต่สามารถเรียนรู้ได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป

วิธีแก้ปัญหา จะต้องดูแลเป็นรายบุคคล ต้องสร้างแรงจูงใจให้อยากเรียนรู้

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๗ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ญ.ฟิรดาวส์ ยะโกะ
๒. ด.ญ.สวดยะห์ โกตาบารู

๓. ด.ญ.นาอิมี่ ตันหยง

๔. ด.ญ.นุรุ มะแซ

๕. ด.ญ.นุรี มะแซ

๖. ด.ญ.ตัสมียะห์ ชง

๗. ด.ช.อาบูโซเฟียน ยือรา

สาเหตุ นักเรียนมีความรับผิดชอบ ส่งงานตรงเวลา มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ต้องให้นักเรียนทำโจทย์เป็นประจำสม่ำเสมอ จนเกิดความชำนาญ

สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน เสริมแรงบวก ให้คำชม ให้รางวัล

สาเหตุโดยภาพรวม

นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความกังวลในการเรียนคณิตศาสตร์ จำสูตรคูณไม่ได้ คูสูตรคูณไม่เป็น จึงหาคำตอบไม่ได้ และเนื้อหาคณิตศาสตร์ชั้น ป.๕ มีความซับซ้อนมากขึ้นกว่าชั้น ป.๔ และในการคิดคำนวณ ต้องมีความแม่นยำเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม จึงจะมีความถูกต้องในการคิดคำนวณผลลัพธ์ของโจทย์

วิธีแก้ปัญหา เน้นในเรื่องการบวก ลบ และการคูณ ฝึกฝนการคูณให้แม่นยำยิ่งขึ้นเพื่อต่อยอด โจทย์การหารของนักเรียนให้คล่องกว่าเดิม

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ต้องให้นักเรียนทำโจทย์เป็นประจำสม่ำเสมอและหลากหลาย จนเกิดความชำนาญเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

จากการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๕ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.อัพนัน มะแซ
๒. ด.ช.อัฟฟารณ์ อาแว
๓. ด.ช.บุรฮัน คาเดร์
๔. ด.ญ.ยัสมีน โซसान
๕. ด.ญ.นุรอชชีนา ชง

สาเหตุ ทำแบบฝึกหัดไม่ได้ เพราะจำสูตรคูณไม่ได้ คูสูตรคูณไม่เป็นจึงหาคำตอบไม่ได้
เข้าใจช้ากว่าเพื่อนในห้อง

วิธีแก้ปัญหา ครูจะต้องดูแลเป็นรายบุคคล โดยร่วมมือกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์ เป็นพี่เลี้ยงร่วมดูแลนักเรียน ซึ่งในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ครูผู้สอนได้ใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งต้องรอให้เพื่อนมีเวลาและทำแบบฝึกหัดของตนเองเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงจะช่วยให้ครูสร้างแรงจูงใจให้อยากเรียนรู้

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.มุตตาก็มี บุติ
๒. ด.ช.ไฟซอล อาบู
๓. ด.ช.ซุลฟาร์ มะแซ
๔. ด.ช.อิรฟาน มะเล๊ะ
๕. ด.ญ.ฟาเดีย ดาหะยอ

สาเหตุ นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการคิด คำนวณ อาจสับสนเนื่องจากที่ผ่านมาเรียนรูปแบบ on hand จึงส่งผลให้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนบ้าง

วิธีแก้ปัญหา ติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคล สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ให้แบบฝึกและใบงานที่ทำหายเพิ่มเติม

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.นิอาซวัน แวโวะ
๒. ด.ช.มะห์ฟูซ มาสาระกามา
๓. ด.ญ.นุรอฮายาตี เต๊ะหะมะ
๔. ด.ญ.ซาปีกา นิวา
๕. ด.ญ.อัฟนาน กอและ

นักเรียนที่มีผลการเรียนดี ส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบ ส่งงานตรงเวลา มีความกระตือรือร้นในการเรียนและการทำงาน

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ต้องให้นักเรียนทำโจทย์เป็นประจำสม่ำเสมอ จนเกิดความชำนาญ สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน เสริมแรงบวก ให้คำชม ให้รางวัล

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ให้แบบฝึกและใบงานที่ทำหายเพิ่มเติม

กลุ่มนักเรียนที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.มุตตากิม บุติ

๒. ด.ญ.ฟาเดีย ดาหะยอ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น จึงทำให้การอ่าน การเขียนพัฒนาขึ้นกว่าเดิม

กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำลง/ถดถอย จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.ไฟซอล อาบู

๒. ด.ช.ซุลฟาร์ มะแซ

สาเหตุ นักเรียนขาดความรับผิดชอบ ติดเล่น เริ่มสนใจอย่างอื่นมากกว่าการเรียนรู้

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคล ตรวจสอบการส่งงาน

กลุ่มนักเรียนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ญ.นุรฮายาตี เต๊ะหะมะ

๒. ด.ญ.นุรออาซลีนา ชง

สาเหตุ นักเรียนมีความรับผิดชอบ ส่งงานตรงเวลา มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน เสริมแรงบวก ให้คำชม ให้รางวัล

สาเหตุโดยภาพรวม

นักเรียนส่วนใหญ่ จำสูตรคูณได้แต่ไม่คล่อง ทำให้การคิดคำนวณช้าลง และเนื้อหา คณิตศาสตร์ชั้น ป.๖ มีความซับซ้อนมากขึ้นกว่าชั้น ป.๕

วิธีแก้ปัญหา ฝึกฝนนักเรียนให้มีความชำนาญในเรื่องการคูณ ทำแบบฝึกซ้ำๆเป็นประจำ สม่ำเสมอและจัดเวลา เพื่อให้นักเรียนพัฒนาเวลาได้ดีขึ้นก็จะส่งผลให้สูตรคูณแม่นยำขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนหารจำนวนได้เร็วขึ้น

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม ต้องให้นักเรียนทำโจทย์เดิมๆซ้ำๆเป็นประจำสม่ำเสมอ จนเกิดความชำนาญเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

ภาพกิจกรรม โครงการฟื้นฟูภาวะถดถอยของนักเรียน

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

จากการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๐ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน จำนวน ๗ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.สามะแอ กาเจอร์ ไม่ค่อยสนใจการเรียน ต้องกระตุ้นโดยการจัดกิจกรรม Active
๒. ด.ช.ฟาเดล ยูโซ๊ะ มีปัญหาเกี่ยวกับการเขียน
๓. ด.ช. อับดุลอานัส เยะ มีปัญหาด้านการเขียน ขยันเป็นบางครั้ง ต้องคอยเสริมแรง
๔. ด.ญ. อัสฟา หะยีฮามะ ยังไม่ค่อยคล่องเรื่องกล้ำเนื้อมือ
๕. ด.ญ. บัตรีชา มะลูม ยังไม่สามารถโต้ตอบทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้
๖. ด.ช.อับดุลมุฮ์มิน กอแต มีปัญหาเกี่ยวกับการเขียน ยังเขียนไม่เต็มบรรทัด
๗. ด.ช.มุฮัมหมัดอัสรูน ชง มีปัญหาเกี่ยวกับการเขียน ยังเขียนไม่เต็มบรรทัด

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนและยังไม่มีพื้นฐานเรื่อง พยัญชนะและสระ ภาษาอังกฤษ

วิธีแก้ปัญหา ครูต้องใช้สื่อที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน อย่างค่อยเป็นค่อยไป และให้เวลาในการฝึกฝน ทบทวน และเรียนรู้ซ้ำๆ หากิจกรรมที่สร้างแรงกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง จำนวน ๗ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.ดานีส สุคนธรัตน์ ไม่ค่อยมีสมาธิ ทำงานช้าไม่ทันเพื่อน
๒. ด.ญ.นาเดียห์ สาแม ไม่ค่อยมีสมาธิ ต้องเรียกชื่อบ่อยๆ
๓. ด.ช. ฮาปีบุเลาะ เจะฮา มีความสนใจ แต่ยังต้องกระตุ้น
๔. ด.ช.อัลซุเฟียน ดอเลาะแซ มีทักษะการเขียนดี ลายมือสวย
๕. ด.ญ. นูรตัสนีม ปาแน สามารถเขียนได้ แต่ยังไม่คล่อง พูดโต้ตอบ
๖. ด.ช. มุฮัมหมัดนัซฟู มะเลาะ มีการตอบสนองโต้ตอบ เขียนได้
๗. ด.ช. อับดุลเราะมาน จารู มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทำงานเสร็จตามกำหนด นั่งนิ่งๆ

สาเหตุ นักเรียนยังไม่สามารถจำพยัญชนะที่เป็นตัวคล้ายๆกันได้ เช่น M W I T นักเรียนจะจำสลับกันและทำงานยังไม่เรียบร้อย

วิธีแก้ปัญหา ให้นักเรียนทวนตัวพยัญชนะที่ยังไม่จำไม่ได้ ซ้ำๆ และทำกิจกรรมแบบใช้เกมและการเคลื่อนไหวและฝึกให้นักเรียนได้ออกเสียงโต้ตอบ

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. มนัสวิน ฮะมุซง มีความสนใจในการเรียน ร่วมมือทำกิจกรรมและเขียนสวย
๒. ด.ญ. ณัชชา แซ่สวัสต์ มีพื้นฐานความรู้ดี การเขียนเขียนเรียบร้อย แต่ยังไม่นำแสดงออก
๓. ด.ช. ซอฟวัน มูเกะ มีความกระตือรือร้น เขียนได้ และมีการพูดโต้ตอบ กล้าแสดงออก
๔. ด.ช.ซีดีร์ แม่เราะสะลาลี สามารถอ่านตามได้ มีความสนใจการเรียน

๕. ด.ช. อับดุลวาฮับ อาแว โตตอบได้ มีความสนใจการเรียน

๖. ด.ช. ซาลิม สาเลง ร่วมกิจกรรมดี แต่ไม่ค่อยพูดและเขียนซ้ำ

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านและเขียน มีการโต้ตอบได้ดี และสามารถจำประโยคสั้นๆ ได้เร็ว ความจำดีมาก สามารถพัฒนาได้โดยการฝึกฝนซ้ำๆ และฝึกพูดให้บ่อยขึ้น สนับสนุนให้ออกมานำเสนอหน้าชั้นและฝึกการเขียนให้คล่องขึ้น

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

จากการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๒ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.นุกัญญา สาเมื้อะ มีปัญหาเรื่องการอ่านและเขียน
๒. ด.ช.มูมิน ดือราแม เขียนได้แต่ยังไม่เต็มบรรทัด
๓. ด.ญ.ฮาซวานี อาแว ไม่ค่อยได้ตอบ แต่สามารถเขียนตามเส้นประที่กำหนดได้
๔. ด.ญ. นาดาร์ ลือจี้ มีทักษะการเขียนดี แต่ยังไม่กล้าแสดงออก
๕. ด.ญ. ชูเพียณี ดอเดาะ การเขียนยังไม่คล่อง ต้องคอยกระตุ้น คอยจับมือบ่อยๆ

สาเหตุ นักเรียนมีปัญหาเรื่องความรู้พื้นฐานพยัญชนะและสระ และมีปัญหาด้านการเขียน

การจับดินสอ

วิธีแก้ปัญหา ให้นักเรียนอ่าน A-Z บนกระดานและออกมาชี้ตัวอักษรตามที่ครูกำหนด

และส่งเสริมเพิ่มเติมเรื่อง การเขียน การจับดินสอ

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. วิลดาน อาแวสนิ มีทักษะด้านการเขียน แต่ไม่ค่อยอยู่นิ่ง
๒. ด.ช. ฟาร์ริด วาแม็ง มีทักษะการเขียนดี และไม่ค่อยมีสมาธิ ไม่สามารถจดจ่อกับอะไรได้นาน

สาเหตุ นักเรียนกลุ่มนี้มีสิ่งงานซ้ำ ชอบคุยในขณะทำงานและไม่ค่อยฟังเวลาครูอธิบายแต่จะโต้ตอบเก่ง

วิธีแก้ปัญหา คอยกระตุ้นเรียกชื่อและประกบนักเรียนอยู่ตลอดเวลา

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. อัฟฮัม จารง
๒. ด.ญ. พิรดาว ดือราโอะ
๓. ด.ญ. ตัสนีม ซีดียามู
๔. ด.ญ. ซัลซาบีลา กอแต
๕. ด.ญ. กัสตูรี เปอะรอนิง
๖. ด.ญ. นูรุลมุมีนีน กามา

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม นักเรียนกลุ่มนี้มีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความสามารถทางด้านการอ่านและการเขียน มีการโต้ตอบและซักถามในเรื่องที่ตนเองสงสัย มีความรับผิดชอบและรู้จักพยัญชนะได้ดีพอสมควร

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

จากการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๓ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน

จำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.บัสซาม ดอมะ ถนัดระบายสี แต่ยังไม่คล่อง
๒. ด.ญ.นุรไอนี ยานยา จำชื่อเป็นภาษาอังกฤษได้แต่ไม่รู้จักตัวพยัญชนะ
๓. ด.ช.นิมูฮาหมัด สาแน จะมีทักษะตอบโต้ พูดเยอะแต่ทำงานช้า
๔. ด.ช.ซูเฟียน ปือซา เรียบร้อย แต่ยังไม่เขียนตัวพยัญชนะกลับด้านและสลับตัว
๕. ด.ช.ซาริส อูมา มีความกระตือรือร้นเวลาทำกิจกรรม แต่จะไม่ค่อยชอบเขียน
๖. ด.ช.อิรฟาน อะแด รับรู้ชื่อกว่านักเรียนคนอื่น เวลาทำแบบฝึกหัดจะขอดูของนักเรียนคนอื่นเป็นตัวอย่าง
๗. ด.ช.อนัสรูณ ราแดง ยังเขียนไม่คล่อง
๘. ด.ช.อาลียัส มอลอ มีการพัฒนาขึ้นจากเดิม สามารถเขียนตามเส้นประได้ พูดมากขึ้น
๙. ด.ช.ซาริฟ ตาเฮ มีการพัฒนาขึ้น มีความสนใจในงานและทำงานส่งทันเวลา
๑๐. ด.ช.มุฮัมหมัดอิรฟาน คอหมัด ต้องคอยกระตุ้นและประกบให้เขียนทีละตัว
๑๑. ด.ช.อากิฟ ยีอรา สนใจในการเรียนแต่ยังต้องพัฒนาด้านความรู้ เรื่อง A-Z

สาเหตุ นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการไม่รู้จักพยัญชนะและสระ พยัญชนะที่รู้จักส่วนใหญ่คือ A B C D E F เมื่อไปถึงกลางๆจะไม่สามารถแยกออกว่าเป็นชื่อตัวพยัญชนะตัวอะไร และยังไม่แยกแยะตัวพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กไม่ออก ทักษะการเขียนยังไม่คล่อง เขียนไม่ตรงเส้นและยังไม่เต็มบรรทัด

วิธีแก้ปัญหา ครูใช้สื่อ A-Z มาประกอบการสอนและจะทบทวนทุกครั้งก่อนเรียน พร้อมทั้งให้นักเรียนออกมาชี้บนกระดานและเพื่อนอ่านตาม ครูประกบนักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งให้นักเรียน ฝึกเขียนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดคล่อง

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง

จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ญ.นุรฟาติน แวโวะ มีความถดถอยลง ทำงานช้าลงแต่เขียนเรียบร้อย ไม่ค่อยพูดและไม่กล้าแสดงออก
๒. ด.ช.ฟัตตะห์ มาสาร์กามา มีความรับผิดชอบในหน้าที่ แต่ไม่กล้าแสดงออก มีทักษะการเขียนดี
๓. ด.ช.อากิฟ สาเมะยือนิ มีทักษะด้านการเขียนดี แต่ไม่ค่อยชอบเขียนด้วยดินสอ
๔. ด.ช. นัสรูสติน ดอมะ มีทักษะด้านการเขียนดี ลายมือสวย แต่จะต้องเพิ่มเติมในเรื่องการอ่านและทบทวนพยัญชนะ
๕. ด.ญ.นุรอัยนา เปาะมะ มีความสนใจเรียนดี แต่ยังไม่ค่อยกล้าแสดงออก

สาเหตุ นักเรียนรู้จักพยัญชนะเป็นส่วนใหญ่ ทักษะการเขียนคล่อง มีความสามารถในการคัดลายมือ แต่จะขาดความกล้าแสดงออกเนื่องจากนักเรียนยังไม่มีความมั่นใจในตัวเอง กรณี ด.ญ.นุรฟาติน แวโวะ และ ด.ช.ฟัตตะห์ มาสาร์กามา แต่ถ้ามีอะไรไม่เข้าใจจะเข้ามาถามเป็นการส่วนตัว

วิธีแก้ปัญหา นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับทักษะการพูดให้เพิ่มขึ้น รวมถึงให้นักเรียนได้ออกมาหน้าชั้นเรียนบ่อย ๆ และต้องคอยให้แรงกระตุ้นโดยการเสริมแรงทางบวกบ่อยๆ

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช.อัปดุลฮาгим สาหาค มีความกล้าแสดงออก มีทักษะการเขียนและการอ่านดี สามารถสะกดคำง่ายๆได้
๒. ด.ญ.บิลสุตา ซิตียามู สามารถรับรู้เร็ว เข้าใจง่าย มีทักษะการเขียนและการอ่านดี
๓. ด.ญ.สุนิสา แลแมะ มีความเข้าใจง่ายในเนื้อหา เสียงดังฟังชัด จำศัพท์ได้เร็ว มีทักษะการเขียนและการอ่านดี
๔. ด.ญ.เกาซัร กูบู มีการพัฒนาขึ้น มีความกระตือรือร้นและมีความกล้าแสดงออก
๕. ด.ญ.อานิส ตันหยง มีความถดถอยลง เนื่องจากทำงานช้าลงและไม่ค่อยกระตือรือร้น
๖. ด.ญ.อัลวานีย์ เจมะมะ มีความรับผิดชอบ เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย อ่านสะกดคำง่ายๆได้

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น จึงทำให้การอ่าน การเขียนพัฒนาขึ้นกว่าเดิม นักเรียนมีความกระตือรือร้น ควรส่งเสริมโดยการให้ทำใบงานเพิ่มเติมและฝึกบ่อยๆเพื่อความคล่องและชำนาญ

นักเรียนที่ขาดเรียน (ไม่มาเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียน) จำนวน ๑ คน ได้แก่ ด.ช. มุห์มัดไซฟู มามะसान

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

จากการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๖ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. นูรอพนัน เยะ ขาดเรียนบ่อย ยังไม่สามารถเขียนเป็นคำที่ชัดเจนได้
๒. ด.ช. อับดุลบากีย์ บูหงอ มีการพัฒนาขึ้น เขียนได้สวยขึ้น ได้ตอบสนองความคิดเห็น แต่
ยังเขียนคำศัพท์บางคำไม่มีช่องเว้นระหว่างคำ เขียนติดกัน
๓. ด.ช วาวิ ปียา มีความสนใจการเรียนแต่จะรับรู้ช้ากว่าเพื่อน ลายมือสวย
๔. ด.ญ. อัมเนีย เปาะโกะ ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน ทำงานไม่เสร็จทันเวลา ชอบเล่น
กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว
๕. ด.ญ อัสวานีย์ แมเราะสาลี ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน ทำงานไม่เสร็จทันเวลา ไม่อยู่นิ่ง
๖. อะหมัด สาและ มีการพัฒนาขึ้น เขียนได้เยอะขึ้นกว่าเดิม และอ่านตามเมื่อเราให้
อ่านทีละคน มีจิตอาสาช่วยครูลบกระดาน

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนบทเรียนและยังไม่ค่อยมีพื้นฐาน A-Z ทำให้ไม่สามารถต่อยอดไป
เรื่องการอ่านได้เท่าที่ควร นักเรียนไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน

วิธีแก้ปัญหา ครูควรใช้เวลาซ่อมเสริมนักเรียนกลุ่มนี้ให้มีพื้นฐานทางด้านการรู้จักพยัญชนะให้คล่อง
และให้นักเรียนคัดลายมือ A-Z ซ้ำๆ จนคล่อง และใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน เช่น
ด.ญ อัสวานีย์ แมเราะสาลี และ ด.ญ. อัมเนีย เปาะโกะ ควรเสริมสร้างกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว
ให้มาก เนื่องจากนักเรียนไม่ชอบการนั่งเรียนอยู่กับที่

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. อัฟฮัม เต๊ะมะ มีทักษะการเขียนที่ดี แต่ยังรับรู้ช้า ยังสับสนเรื่องพยัญชนะ
๒. ด.ญ. อุซมียะ โกตาบารู มีการพัฒนาขึ้น กล้าแสดงออก และมีทักษะการพูดที่ดีขึ้น
๓. ด.ช อีสซาน ลาโฮยา มีทักษะการเขียนดี แต่ไม่กล้าแสดงออก ไม่ค่อยพูด
๔. ด.ญ อัสวาน สะนิ มีการพัฒนาขึ้น รู้จักตัวอักษรภาษาอังกฤษมากขึ้น มีการโต้ตอบ

สาเหตุ นักเรียนขาดการทบทวนทำให้ลืมความรู้เดิมไปบางส่วน แต่นักเรียนมีความตั้งใจ
เรียน ยังไม่กระตือรือร้นเท่าที่ควร ทักษะการแสดงออกและการโต้ตอบยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

วิธีแก้ปัญหา ครูควรใช้คาบลดเวลาเรียนมาซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนเพื่อฝึกความคล่องและ
เพิ่มเติมทักษะการแสดงออก

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. มุคลิซ มาสาระกามา มีการพัฒนาขึ้น เรียนรู้ไว สะกดคำได้และมีทักษะการอ่าน
และการเขียนดี
๒. ด.ญ. ฟาตีฮะห์ เจะและ มีการพัฒนาขึ้น เรียนรู้ไว สะกดคำได้และมีทักษะการอ่าน
และการเขียนดี
๓. ด.ญ. นัจวาน สะตาเฮ ลายมือสวย มีทักษะการเขียนดี เรียบร้อย
๔. ด.ญ. บิสมิลา ดือเราะ มีการถดถอยลง เรียนรู้ช้ากว่า แต่สามารถอ่านและเขียนได้ดี

๕. ด.ญ. นุรอุสนา ชง มีทักษะการเขียนที่ดี อ่านได้ ไต่ตอบดี เสียงดังฟังชัด
 ๖. ด.ญ. นีรพะห์ ซา ยังไม่มีความกล้าแสดงออก ลายมือสวย อ่านได้

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถทางด้านการอ่าน การเขียน การพูด ที่ดี ครูควรส่งเสริมนักเรียนในทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยการฝึกฝนซ้ำๆ มีใบงานหรือกิจกรรมที่ความรู้ระดับสูงขึ้นกว่าวัย และให้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และทบทวนบทเรียนไม่ให้นักเรียนลืม

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

จากการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๒๓ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. วาฟิต บุติ มีการพัฒนาขึ้น สามารถเรียนรู้ได้เร็ว ทำงานเร็วขึ้น
๒. ด.ช. เต่าฟิต อาแว เรียนรู้ช้า แต่เขียนได้พอสมควร ส่งงานไม่ทันตามกำหนด
๓. ด.ช. มูฮัมหมัดฮานาฟี สาเลง มีการพัฒนาขึ้น กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
๔. ด.ช. ซอฟวาน รายอคาลี พูดคุยในห้อง ไม่ค่อยทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
๕. ด.ช. อารีฟิน ดือราแม ยังมีปัญหาด้านการเขียนและอ่าน
๖. ด.ญ. อารีนา มะแซ มีการพัฒนาขึ้น ด้านการเขียนและความกระตือรือร้น
๗. ด.ญ. อาลีอัมมะ สาเมาะ มีความถดถอยลง เขียนช้าลง
๘. ด.ช. มุสตาгим เจ๊ะมะ ทักษะการเขียนยังไม่คล่อง

สาเหตุ นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องพยัญชนะ บางคนยังไม่สามารถระบุชื่อพยัญชนะตัวใหญ่และเล็ก ยังมีความช้าในด้านการเขียน ต้องคอยกระตุ้นและประกบใกล้ๆ

วิธีแก้ปัญหา ครูควรหาวิธีการสอนที่ดึงดูดน่าสนใจ นอกจากการเรียนตามหนังสือ ต้องให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบการจัดการเรียนรู้

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. อัฟวอล ดอมาะ นักเรียนสามารถโต้ตอบได้ และมีความรับผิดชอบ
๒. ด.ช. อัชวาน อีซอมูซอ นักเรียนมีทักษะด้านการเขียนที่ดี แต่ยังไม่คล่องการอ่าน
๓. ด.ช. มูฮัมหมัดไซฟุดดิน ดอมาะ มีทักษะการเขียนที่ดี แต่ยังไม่คล่องด้านการอ่าน
๔. ด.ช. अबดุลบารีย์ หามิ มีทักษะการเขียน แต่ยังไม่คล่องด้านการอ่าน
๕. ด.ญ. อัฟนาน มะ มีทักษะการเขียน แต่ยังไม่คล่องด้านการอ่าน
๖. ด.ญ. นูรฟาเดียร์ อาแวสะนิ มีความกล้าแสดงออก แต่ยังไม่คล่องด้านการอ่าน

สาเหตุ เนื่องจากนักเรียนไม่ได้เรียน on – site เป็นเวลานานทำให้นักเรียนบางส่วนไม่สามารถเรียนรู้ได้ต่อเนื่อง จึงขาดการทบทวนและลืมไปในบางส่วน นักเรียนทำงานช้าลงต้องคอยกระตุ้นตลอดเวลา

วิธีแก้ปัญหา ครูควรให้นักเรียนทบทวนการอ่านและเขียนให้คล่อง ให้เวลาเพิ่มขึ้นในการทำแบบฝึกหัด ทำให้นักเรียนอยากค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง และส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะที่ดีขึ้น

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. อาบูไซเฟียน ยือรา สามารถโต้ตอบได้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการเขียนดี
๒. ด.ญ. นาอีมี่ ตันหยง ถดถอยลง มีความทำงานช้าลง
๓. ด.ญ. สวยบะห์ โกตาบารู เขียนช้า แต่มีไหวพริบดี รับรู้เร็ว
๔. ด.ญ. ฟิรดาวส์ ยะโกะ พูดเสียงดัง ฟังชัด มีทักษะการอ่านดี
๕. ด.ญ. มุสตาгим กามา มีความรับผิดชอบดี ทักษะการอ่านยังไม่คล่อง
๖. ด.ญ. ตัสมียะห์ ชง มีทักษะการเขียนและการอ่านดี แต่ยังไม่ค่อยกล้าแสดงออก

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น มีทักษะการเขียนและการอ่านเป็นที่น่าสนใจ แต่ยังไม่คล่องแคล่ว ครูควรทบทวนและเน้นย้ำในส่วนของการจำเสียงพยัญชนะ A-Z ในรูปแบบของ Phonics และให้นักเรียนฝึกการช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อน มีความสม่ำเสมอในเรื่องการฝึกการอ่านประโยชน์ต่างๆ

การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

จากการวิเคราะห์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๕ คน แบ่งนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้
กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักเรียนอ่อน จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. อ้วนนั้น มะแซ ยังไม่กล้าแสดงออก มีปัญหาเรื่องทักษะการอ่าน
๒. ด.ช. อ้วนพันธ์ อาแว เขียนได้แต่ยังไม่คล่อง มีปัญหาเรื่องทักษะการอ่าน
๓. ด.ช. มุสตาอิม บุดี ไม่ค่อยมีสมาธิ อยู่นิ่งๆไม่ค่อยได้ มีปัญหาเรื่องทักษะการอ่าน
๔. ด.ช. ไพศอล อาบู ไม่ค่อยมีสมาธิ มีปัญหาเรื่องทักษะการอ่าน ถนัดเกี่ยวกับการระบายสี
๕. ด.ช. อีรฟาน มะเล๊ะ ไม่ค่อยได้ตอบ ไม่ค่อยกล้าแสดงออก มีปัญหาการอ่าน
๖. ด.ญ. นูรอัสลีนา ชง มีความสนใจและกระตือรือร้นมากขึ้น
๗. ด.ญ. ยัสมีน โซสาแน เขียนได้แต่ยังมีปัญหาด้านการอ่าน (พิเศษทางการเรียนรู้)
๘. ด.ช. บุรฮัน คาเดร์ ไม่สามารถเขียนได้เป็นคำที่ชัดเจน (พิเศษทางการเรียนรู้)

สาเหตุ นักเรียนมีพื้นฐานที่ยังไม่แม่นยำ ส่งผลให้กระทบต่อทักษะการอ่านและการเขียน นักเรียนที่มีทักษะทางด้านการแสดงออกที่เห็นได้ชัด คือ ด.ช. ไพศอล อาบู

วิธีแก้ปัญหา ครูควรซ่อมเสริมนักเรียนในเวลาว่าง และให้นักเรียนมีแบบฝึกการอ่านที่เป็นประโยคหรือคำศัพท์ง่ายๆ ไว้สำหรับอ่านและทบทวนพยัญชนะอยู่บ่อยๆ

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักเรียนปานกลาง จำนวน ๓ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. ซุลฟาร์ มะแซ มีทักษะการอ่านดี เขียนสวย แต่ขาดสมาธิในการทำงาน
๒. ด.ญ. นูรอายาตี เต๊ะหะมะ เขียนสวย ไม่ค่อยกล้าแสดงออก และมีทักษะการอ่านที่ยังไม่คล่อง
๓. ด.ช. ฟาเดีย ดาหะยอ มีการพัฒนาขึ้นจากเดิม กล้าแสดงออกมากขึ้น มีทักษะการโต้ตอบดี

สาเหตุ นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านของตัวเองทำได้ ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง และขาดการทบทวนที่ต่อเนื่อง

วิธีแก้ปัญหา นักเรียนกลุ่มนี้สามารถต่อยอดศักยภาพได้ แต่ต้องได้รับความใส่ใจและความสม่ำเสมอในการพัฒนาไปทีละขั้น นักเรียนจึงจะกล้าเข้ามาปรึกษา และสอบถามข้อสงสัยครู ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนบ่อยขึ้น

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักเรียนเก่ง จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๑. ด.ช. นืออาซูวัน แวโวะ มีทักษะการเขียนและอ่านดีมาก มีการโต้ตอบและกล้าแสดงออก
๒. ด.ช. มะห์ฟูซ มาสาร์กะมา เรียนรู้เร็ว มีทักษะการอ่านและการเขียนดี ยังไม่ค่อยกล้าแสดงออก
๓. ด.ญ. ซาปึกา นิวา มีความถดถอยลง ทำงานช้าลง ส่งไม่ทันกำหนด
๔. ด.ญ. อ้วนพาน กอและ มีความถดถอยลง ทำงานช้าลง แต่ยังส่งงานทันเวลา

วิธีการดูแล/ ส่งเสริม นักเรียนควรได้รับแรงบันดาลใจหรือการเสริมแรงทางบวกจากครูให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และควรให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่ซับซ้อนขึ้นเพื่อต่อยอดในการเข้าสู่การเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่สำคัญนักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนเรื่องความกล้าแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ

ภาคผนวก

คำสั่งโรงเรียนบ้านธารน้ำผึ้ง

ที่ ๑๑ /๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๕

ตามที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๑ ได้มอบแนวนโยบาย จุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อ ๑ เร่งแก้ปัญหากลุ่มนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ โดยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss Recovery) ให้กับนักเรียนทุกระดับ โดยให้โรงเรียนวางแผน และดำเนินการค้นหาภาวะถดถอยของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนฟื้นฟู (การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ) ของนักเรียนตามระดับชั้นที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวบรรลุผล โรงเรียนบ้านธารน้ำผึ้ง จึงขอแต่งตั้งบุคลากรเพื่อเป็นคณะกรรมการ ดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ปัญหาในการดำเนินงาน ประกอบด้วย

๑) นายประทีป	ยาวงค์	ประธานกรรมการ
๒) นางโรฮานา	วัฒนะ	กรรมการ
๓) นางสาวรอมล๊ะ	คะแม	กรรมการ
๔) นางสาววิไล	บุญไชยสุริยา	กรรมการและเลขานุการ

๒. คณะกรรมการดำเนินงานด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ มีหน้าที่วิเคราะห์นักเรียน จัดกลุ่มนักเรียนตามสภาพการถดถอย จัดทำแผนฟื้นฟูภาวะถดถอย โดยออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน และรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน ดังนี้

ระดับปฐมวัย ประกอบด้วย

๑) นางสาวรอมล๊ะ	คะแม
๒) นางสาวรุ่งทิวา	มุณีรัตน์
๓) นางโนวาตี	ไทรบุรี

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ประกอบด้วย

๑) นางสาวอรรณ	โยธาทิพย์
๒) นางละเอียด	มังสังข์
๓) นางสาวมารีนา	ยะมิง

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔

๑) นางสาวชมชียะ	ลาปาซุเต๊ะ
๒) นางสาวพริยา	อุเซ็ง
๓) นางโรฮานา	วัฒนะ
๔) นายอับดุลคอเดอร์	สุชุมประอัส

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖

๑) นางไลลา	เตะโระ
๒) นางสาววิไล	บุญไชยสุริยา
๓) นางสาวพาริตะห์	มายิ

๓. คณะกรรมการนิเทศ กำกับติดตามการดำเนินงาน มีหน้าที่กำกับ ดูแล การดำเนินงาน ฟื้นฟูภาวะถดถอยภายใต้การดำเนินกิจกรรมของคณะทำงานด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ โดยนำผลการนิเทศมาจัดทำรายงานเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดประกอบด้วย

๑) นายประทีป	ยาวงค์	ประธานกรรมการ
๒) นางสาววิไล	บุญไชยสุริยา	กรรมการ
๓) นางโนวาตี	ไทรบุรี	กรรมการ
๔) นางไลลา	เตะโระ	กรรมการ
๕) นางสาวอวรรณ	โยธาทิพย์	กรรมการ
๖) นางสาวพริยา	อุเซ็ง	กรรมการและเลขานุการ

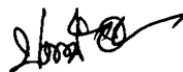
๔. คณะกรรมการจัดทำรูปเล่ม และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่ ตรวจทาน จัดรูปเล่ม และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในเว็บไซต์ของโรงเรียน

๑) นางสาวณัฐยานันท์	โตด้วง	กรรมการ
๒) นางสาวมารีนา	ยะมิง	กรรมการ

ทั้งนี้ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ เสียสละ เต็มกำลัง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์บังเกิดผลดีต่อทางราชการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ลงชื่อ

(นายประทีป ยาวงค์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านธารน้ำผึ้ง

การศึกษาพัฒนาคุณภาพชีวิต

